

המשתתפים בחוברת

תוך כדי עבודה בתרגום קלאסיקה יוונית משלימה דרור אורון רומן ראשון מפרי עטה יצחק אורפז הוא קצין צבא ותיק, בן 37. „עשב פרא“ הוא לו כמעט צעד ראשון בתחום הפרווה. הוצאת „מחברות לספרות“ עתידה להוציא את קובץ סיפוריו הראשון. „להיות אופה“ מתוסף לצרור „סיפורי השכונה“ של נסים אלוני, שאותם הוא מתעתד לכנס בספר, כאשר ישלימם — בעוד חודש, בעוד שנה, מיידע־מתי. אלן בוסקה, מסאי ומבקר צרפתי בעל־שם, זכור לקוראי „קשת“ בזכות מסתו „המשורר והמדינה“, שנדפסה בחוברת א'. אליהו גד הוא איש שקנה לו בקיאות בבעיות הפנסיה הקתולית אף רכש לו קשרים חשובים בחוגי כוהניה, הוגיה ומדינאיה. הן בישראל הן באירופה. ב. גון השתתף, בשיר, בחוברת א' של „קשת“. חיים גורי משלה כאן עוד כדור־גישוש לחלל, לאחר תקופה ארוכה־ביחס של שביתת־פיט. ישראל הרמפרסם בפעם הראשונה משיריו. הוא מקציני צי־הסוחר הישראלי. אל קס זהבי הוא משורר־מתחיל, בן 22. הוא משמש בהוראה בביה״ס התיכון בבאר־שבע. גם „נספג בחצות“, מאת חיליק (או, אם תרצו, יחיאל), הוא פרסום־בכורה של בן צעיר לאחד מקיבוצי עמק־הירדן, קצין־צנחנים לשעבר. „אירופה מרחוק“ הוא מאמר שני בסדרה „דור הלכנטינים“ מאת ז'קלין כהנוב. מאמרה הקודם ב„קשת“, „ילדות במצרים“, זכה לתגובות חמות עד מאד, נתקבל כ„התגלות“ על־ידי קהל הקוראים. פאול לוי, החוזר ומפתיע ברב־צדדיותו, שימש השנה אחד הארדיכלים של העדלאידע בתל־אביב. לוסין (צ׳׳וֹ) היה מחשובי האידיאלוגים של השמאל הקיצוני בסין בשנות השלושים, שעצומה היתה השפעתו על המהפכה הסינית ומנוגייה. משה לזר שוקד עתה באוניברסיטה העברית, יחד עם פרופ' ח. פרי, על גאולתם של כתבי־יד ספרדיים־יהודיים מימי־הביניים. עטאללה מנצור, כתב־משוטט של „הארץ“, בן הכפר גוש־חלב, יושב עתה בנצרת. „פעמיים קפה“ הוא סיפורו העברי הראשון. הוא מכין לדפוס גם קובץ של סיפורים מן הפולקלור הפלאחי. יהודה עמיחי הוציא בשנים האחרונות שני קבצי שירה, ועוד ידו נטויה. אמציה פורת פירסם עד כה רק סיפור אחד, ב„משא“. אף הוא מבני העשרים־ומשהו, ירושלמי, מעובדי בית־הספרים הלאומי. שמעון קריגר הוא חניך אוקספורד, שבאחד מגילגוליו עשה שנים אחדות בהודו, קנה לו בקיאות בלשון סאנסקריט וספרותה. שמהן הוא מתרגם לעת־מצוא. מסתו על „הסוחר מוונציה“ היא אחת משורה ארוכה של מסות על מחזות שקספיריים, העתידות להופיע במקובץ באנגליה. הוא משמש מורה בגמנסיה „רהביה“ ובסמינר־עלית־הנוער בירושלים. פייר רונדו מנהל את מכון ההשתלמות הגבוה ל„אדמיניסטרציה מוסלמית“ בפאריז, מעורכי הרבעון המזרחני הצרפתי המעולה „אוריאן“, שממנו לוקח מאמרו על השאלה הכורדית. נסים רזואן נתמנה זה־מקרב עורכו של „אליום“, העתון היומי בלשון הערבית בישראל. מאמרו על מוחמד עבדו יופיע בחוברתנו הבאה, כהמשך למאמרו על אפאנני.